

Środa 6 lipiec 2005

P6_TA(2005)0287

Rola kobiet w Turcji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie roli kobiet w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym Turcji (2004/2215(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając okresowy raport 2004 i zalecenie Komisji Europejskiej o postępach Turcji na drodze do członkostwa w UE z dnia 6 października 2004 r. (COM(2004)0656) oraz swoją rezolucję⁽¹⁾ z dnia 15 grudnia 2004 r. dotyczącą powyższego raportu,
  - uwzględniając decyzję Rady Europejskiej z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie rozpoczęcia negocjacji z Turcją dotyczących przystąpienia do Unii Europejskiej,
  - uwzględniając dorobek wspólnotowy w dziedzinie praw kobiet i równouprawnienia,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0175/2005);
- A. zważywszy, że Turcja ma rozpocząć negocjacje dotyczące przystąpienia do Unii Europejskiej z dniem 3 października 2005 roku, zgodnie z decyzjami Rady Europejskiej z grudnia 2004 r,
- B. zważywszy, że Konwencja w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet (CEDAW)⁽²⁾ stanowi część prawa międzynarodowego i zgodnie z art. 90 konstytucji tureckiej ma pierwszeństwo przed prawem krajowym Turcji, oraz że Turcja jest stroną CEDAW od 1985 r., jak również jej Protokołu Dodatkowego od 2002 r.,
- C. zważywszy, że przyjęcie dorobku wspólnotowego jest obowiązkowe dla krajów kandydujących pragnących przystąpić do Unii Europejskiej,
- D. zważywszy, że prawa kobiet i równouprawnienie ze względu na płeć stanowią część dorobku wspólnotowego,
- E. zważywszy, że ostatnie reformy prawne w dziedzinie praw kobiet w Turcji stanowią istotny krok w kierunku wdrożenia dorobku, mimo, że realizacja tych reform i zmian oraz osiągnięcie praktycznych rezultatów pozostaje poważnym problemem,
- F. mając na uwadze nowy Kodeks Karny obowiązujący od 1 czerwca 2005 r. oraz zważywszy na fakt, że ten postęp legislacyjny musi teraz zostać wprowadzony w życie,
- G. zważywszy, że powyższy okresowy raport w UE określa, między innymi, następujące główne obszary wzbudzające obawy w odniesieniu do sytuacji kobiet: przemoc w stosunku do kobiet, szczególnie przemoc w rodzinie oraz przestępstwa uzasadniane honorem lub tradycją, wysoki wskaźnik analfabetyzmu, niski udział kobiet w parlamencie, jak też w lokalnych organach przedstawicielskich oraz niski odsetek kobiet oraz panującą dyskryminację na rynku pracy,
- H. zważywszy, że gospodarcze i społeczne zacofanie w niektórych rejonach miejskich i ogólnie obszarach wiejskich oraz zaniedbanych regionach, jak też migracja i związane z nią problemy, takie jak bieda i rażące kontrasty w centrach miast potęgują problemy kobiet w tych regionach i osłabiają ich pozycję, również ograniczoną poprzez panującą patriarchalną strukturę społeczną,
- I. mając na uwadze, że w niektórych regionach Turcji nie rejestruje się noworodków bezpośrednio po urodzeniu i że praktyka późniejszego rejestrowania pozwala na samowolne określanie wieku młodych kobiet, tak że małoletnie dziewczęta są uznawane za osoby pełnoletnie, by de facto uprawomocnić przymusowe małżeństwo,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0096.

⁽²⁾ <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>.

Środa 6 lipiec 2005

- J. zważywszy, że do tureckich organów rządowych i organizacji praw człowieka w latach 2003 i 2004 zgłoszono setki przypadków tortur, a ponad 2000 wniosków o azyl pochodzących od obywateli tureckich (między nimi od wielu kobiet) zostało zaakceptowanych przez Państwa Członkowskie w 2003 r.,
- K. zważywszy, że z powodu braku zintegrowanej strategii na rzecz rozwoju potrzeb gospodarczych, socjalnych i kulturalnych kurdyjskich kobiet, cierpią one z powodu długotrwałej kumulacji problemów (analfabetyzm, słabe zdrowie, bieda, wykluczenie itp.),
- L. zważywszy, że istniejącej negatywnej dyskryminacji kobiet można czasami najlepiej zaradzić poprzez tymczasowe stosowanie dyskryminacji pozytywnej, dopuszczanej m.in. przez CEDAW, oraz, że istnieje ogólna potrzeba wskazywania przykładów roli kobiet na stanowiskach władzy i procesu decyzyjnego, w tym na najwyższym szczeblu,
- M. zważywszy, że negocjacje między rządem tureckim a Komisją dotyczące udziału w programie Daphne II⁽¹⁾ w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet nie zostały jeszcze zakończone i że rząd turecki wydaje się zajmować niechętną pozycję w sprawie zaangażowania własnych środków,
- N. zważywszy, że UNICEF szacuje, iż każdego roku od 600 000 do 800 000 dziewczynek, które osiągnęły obowiązkowy wiek szkolny, jest powstrzymywanych przez rodzinę przed pójściem do szkoły lub też brakuje infrastruktury, która umożliwiłaby dzieciom uczęszczanie do istniejących szkół wiejskich,
- O. zważywszy, że występuje dotkliwy brak dokładnych danych na temat sytuacji kobiet w Turcji, a zwłaszcza danych dotyczących przemocy wobec kobiet, a dostępne dane nie obejmują całej problematyki praw kobiet,
- P. zważywszy na postępujący spadek udziału kobiet w tureckim rynku pracy,
- Q. zważywszy, że udział kobiet w życiu politycznym Turcji jest niepokojąco niski gdyż kobiety stanowią jedynie 4,4 % posłów do parlamentu i w przybliżeniu 1 % przedstawicieli w zgromadzeniach lokalnych, zaś ich udział w gospodarczych i politycznych organach decyzyjnych jest nieznaczący,
- R. zważywszy, że gospodarcza niezależność kobiet ma zasadnicze znaczenie dla ich zdolności dochodzenia swoich praw,
- S. zważywszy, że 14 schronisk dla kobiet będących ofiarami przemocy istniejących w Turcji nie zaspokajają potrzeb prawie 70-milionowej populacji, a ograniczone możliwości uzyskane dzięki obowiązującemu prawu tureckiemu, co oznacza jedno schronisko dla każdego miasta powyżej 50 000 mieszkańców, nie są wystarczająco wykorzystywane,
- T. zważywszy, że dnia 6 marca 2005 r. policja gwałtownie rozpędziła demonstrację z okazji z Międzynarodowego Dnia Kobiet w Stambule i aresztowała demonstrujące kobiety;
1. podkreśla, że przestrzeganie praw człowieka, w tym praw kobiet, jest warunkiem koniecznym członkostwa w Unii Europejskiej i wzywa Komisję do umieszczenia kwestii praw człowieka, w tym praw kobiet, na czołowym miejscu w programie negocjacji z Turcją;
  2. podkreśla, że rząd turecki w razie konieczności zapewni utrzymanie oraz ustanowi prawną rejestrację małżeństw i urodzin w skali całego kraju, aby zapewnić każdemu mężczyźnie i każdej kobiecie pełne prawo do obywatelstwa oraz możliwość pełnego korzystania z praw człowieka, np. posiadania dostępu do edukacji i opieki zdrowotnej;
  3. wzywa Komisję do zachęcania w negocjacjach akcesyjnych z Turcją do tego, by rejestrowanie noworodków miało miejsce bezpośrednio po urodzeniu, tak by zapobiec wszelkim nadużyciom, szczególnie zaś późniejszemu zawyżaniu przez tureckie sądy rodzinne wieku młodych dziewcząt w celu uznania ich oficjalnie za osoby pełnoletnie i tym samym uniknięcia ścigania karnego za przymuszanie do małżeństwa;

(¹) Dz.U. L 143 z 30.4.2004, str. 1.

Środa 6 lipiec 2005

4. wyraża pochwałę dla tureckiego rządu i parlamentu w związku z ostatnimi reformami ustawodawczymi w Konstytucji, w kodeksach: cywilnym, karnym i pracy, dotyczących sytuacji kobiet, wyraża zaniepokojenie brakiem wystarczających postępów we wprowadzeniu i stosowaniu ustawodawstwa w zakresie praw kobiet, jednak oczekuje konkretnych działań, programów i projektów wykonawczych ukierunkowanych na równość płci, a także stałego monitorowania wdrażania tego ustawodawstwa, np. regularnego przeprowadzania oceny oddziaływania równości płci;
5. wyraża pochwałę dla tureckiego rządu i parlamentu w sprawie ostatnich reform ustawodawczych, zgodnie z którymi karą za „zabójstwo honorowe” jest dożywotnie więzienie, a współuczestnictwo w „zabójstwie honorowym” jest uznawane za przestępstwo; pochwała uznanie gwałtu małżeńskiego za przestępstwo; wzywa państwa członkowskie do pójścia w ślady Turcji w tym względzie;
6. podkreśla konieczność pełnego i skutecznego wdrożenia nowego ustawodawstwa i wzywa rząd turecki do przyznania tureckiej Dyrekcji Generalnej ds. Statusu Kobiet wyraźnego mandatu oraz wystarczających środków finansowych i personelu;
7. wzywa rząd turecki do realizowania i prawidłowego wdrażania koniecznych reform odnoszących się do ochrony i zachowania godności mniejszości w kraju, w szczególności wspólnoty kurdyjskiej w południowo-wschodniej Turcji, gdzie sytuacja praw kobiet pozostaje przedmiotem troski (analfabetyzm, społeczne i zawodowe wykluczenie, ubóstwo itp.); oraz wzywa rząd turecki do współpracy z burmistrzami w regionach kurdyjskich w celu opracowania i wsparcia konkretnych programów na rzecz równości szans i praw kobiet;
8. podkreśla, że rząd z pomocą Dyrekcji Generalnej i we współpracy z kobiecymi organizacjami pozarządowymi musi zapewnić kompleksowe podejście wyznaczające cele jakościowe i ilościowe dla zapewnienia praw kobiet, które w pełni szanuje i uznaje prawa kobiet, jako prawa jednostki, bez względu na ich tradycyjne role żon i matek, przy pełnym politycznym zobowiązaniu oraz podkreśla, że rząd musi wdrożyć podejście ukierunkowane na równość płci, zgodnie z art. 10 Konstytucji, aby podnieść poziom świadomości w kwestiach dotyczących kobiet oraz dla ochrony praw kobiet, musi stworzyć budżet przeznaczony na równość płci na poziomie krajowym i lokalnym oraz rozpocząć i opracowywać regularnie projekty dotyczące praw kobiet;
9. uznaje pozytywną rolę odgrywaną przez społeczeństwo obywatelskie przy realizowaniu ostatnich reform ustawodawczych i uznaje, że osiągnięcie zmian demokratycznych wymaga informowania i mobilizacji całej klasy politycznej, społeczeństwa obywatelskiego, wspólnot religijnych i mediów;
10. wzywa Komisję, jak również rząd turecki, do uznania znaczenia organizacji praw kobiet jako partnerów rządu oraz wsparcia ich i zapewnienia im odpowiednich funduszy oraz swobody działania, zgodnie z praktyką przyjętą w Unii Europejskiej;
11. wzywa rząd turecki do dalszego prowadzenia konstruktywnego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim, do współpracy tam gdzie to możliwe oraz wzmocnienia jej poprzez oficjalne i stabilne struktury i instytucje oraz do włączenia organizacji pozarządowych w proces negocjacji w sprawie akcesji do UE;
12. podkreśla wagę współpracy strukturalnej między partnerami społecznymi oraz tureckimi organizacjami pozarządowymi i ich odpowiednikami w Unii Europejskiej np. poprzez programy wymiany i „twinning” tych organizacji;
13. stwierdza, że w perspektywach finansowych UE na lata 2007-2013 należy zapewnić odpowiednie fundusze dla organizacji pozarządowych w Turcji w ramach Europejskiej Inicjatywy na rzecz Demokracji i Praw Człowieka;
14. wzywa Komisję, aby, we współpracy z rządem tureckim, rozpoczęła i wspierała w ramach trzeciego filaru jej strategii akcesyjnej debaty w społeczeństwie tureckim na temat praw kobiet, ze zwróceniem szczególnej uwagi na organizowanie debat dotyczących przemocy, analfabetyzmu i prawa do edukacji, w szczególności na obszarach wiejskich i mniej uprzywilejowanych;

Środa 6 lipiec 2005

15. potępia nadmierne używanie siły przez członków policji w trakcie demonstracji i z zadowoleniem przyjmuje niedawne zapewnienie rządu o utrzymaniu okólnika ministra spraw wewnętrznych z dnia 17 sierpnia 2004 r. w sprawie zapobiegania i karania ewentualnego nadmiernego użycia siły poprzez siły bezpieczeństwa; usilnie nakłania rząd do podniesienia poziomu świadomości na temat praw kobiet i zapewnienia szkoleń, o których mowa w kolejnym ustępie niniejszej rezolucji;
16. uważa, że ochrona praw kobiet jest w dalszym ciągu niedostateczna w praktyce, zwłaszcza odnośnie do przemocy wobec kobiet i usilnie nakłania rząd do zwrócenia większej uwagi na wdrożenie ustawodawstwa, między innymi poprzez jak najszybsze zakładanie schronisk, wspieranie inicjatyw społeczeństwa obywatelskiego i zapewnienie odpowiednich funduszy z budżetu krajowego i budżetów lokalnych na schroniska rządowe i te utworzone przez organizacje pozarządowe, jak też obowiązkowego szkolenia uwrażliwiającego na kwestie równości płci i przemoc dla administracji publicznej, policji i sądownictwa oraz pracowników służby zdrowia i sektora edukacyjnego;
17. wzywa rząd turecki do zmiany ustawy miejskiej nr 5215 w sprawie schronisk, tak aby uczynić obowiązkowym zakładanie schronisk w miejscowościach powyżej 50 000 mieszkańców, zapewnić budowanie i utrzymanie schronisk zgodnie z międzynarodowymi standardami i aby ułatwić organizacjom pozarządowym zapewnianie takich schronisk i podobnych udogodnień;
18. uznaje rozpoczęcie przez Turcję wdrażania ustawodawstwa oraz indywidualne projekty, jakie zostały już utworzone, a także pozytywną rolę Komisji odegraną w odniesieniu do tych projektów;
19. żąda od rządu tureckiego utworzenia nowych żłobków celem zwiększenia udziału kobiet na rynku pracy;
20. z zadowoleniem przyjmuje, jako pierwszy krok, niedawne ogłoszenie przez rząd otwarcia 5 dodatkowych schronisk przed końcem 2005 r.;
21. usilnie nakłania rząd turecki do poważnego rozpatrzenia możliwości uczestnictwa w programie Daphne II w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet;
22. potępia przypadki poligamii, przymusowych małżeństw, przestępstw ze względu na tradycję, przestępstw honorowych i przemocy wobec kobiet ogólnie, w tym molestowania seksualnego w pracy i żąda od rządu tureckiego jako całości oraz od poszczególnych członków gabinetu uczynienia tego samego, w celu znalezienia sposobów zapobiegania tym przestępstwom i ich powstrzymania, równie surowego karania przestępstw ze względu na tradycję i przestępstw honorowych i wzięcia udziału oraz zorganizowania kampanii dla podniesienia świadomości publicznej w odniesieniu do tych kwestii oraz finansowego wspierania kampanii organizacji pozarządowych dotyczących tych spraw;
23. usilnie nakłania rząd do podjęcia działań zapewniających bezpieczeństwo ofiarom przemocy i świadkom podczas postępowań sądowych w sprawach przemocy wobec kobiet;
24. z zadowoleniem przyjmuje uznanie przymusowych testów dziewictwa i badania narządów rodnych za przestępstwa, odnotowuje wyjątek uczyniony na polecenie sądu, ale podkreśla, że także w przypadku takiego polecenia zgoda kobiety jest absolutną koniecznością;
25. wzywa rząd do zapewnienia kobietom, które były lub mogą stać się ofiarami przemocy, łatwego dostępu do opieki zdrowotnej i wsparcia oraz zabezpieczenia prawnego i ochrony, jak też do wprowadzenia specjalnych linii telefonicznych dla kobiet, tak aby mogły one zgłaszać akty przemocy i zwracać się o pomoc;
26. wyraża pochwałę dla rządu tureckiego w sprawie ostatnich zmian prawnych, które wprowadzają za zabójstwa honorowe karę dożywotniego więzienia i umożliwiają ukaranie współników zabójstw honorowych; pochwała uznanie gwałtu małżeńskiego za przestępstwo i żąda od rządu tureckiego, aby przewidziane sankcje karne były rzeczywiście stosowane; wzywa Państwa Członkowskie do zwalczania przestępstw honorowych na ich terenie;
27. wzywa Komisję do opowiedzenia się za przeprowadzeniem niezależnych i całościowych badań pozwalających m.in. na dostarczenie wiarygodnych danych o występowaniu, zwłaszcza w odniesieniu do wskaźnika analfabetyzmu wśród kobiet, problemów związanych z udziałem kobiet w rynku pracy i występowania przemocy wobec kobiet zwłaszcza przemocy w rodzinie i zabójstw honorowych, tak aby zachęcić właściwe władze do podjęcia koniecznych działań;

Środa 6 lipiec 2005

28. usilnie nakłania Turcję, będącą stroną CEDAW i jej Protokołu Dodatkowego, do ratyfikowania Protokołu Dodatkowego nr 12 do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka⁽¹⁾, dotyczącego zapobiegania dyskryminacji;
29. sugeruje, aby partie polityczne dokonały przeglądu swojej struktury i przyjęły właściwe strategie w celu osiągnięcia lepszej równowagi w zakresie reprezentacji kobiet i mężczyzn w zgromadzeniach wybieranych, w tym poprzez zastosowanie środków pozytywnych, takich jak limity osobowe;
30. zachęca tureckie partie polityczne do zwiększenia roli kobiet w hierarchii partyjnej poza ich rolę w Kobięcych Oddziałach, aby zapewnić im czołową rolę w strukturze organizacyjnej i zwiększyć świadomość roli udziału kobiet w polityce oraz znaleźć, wyszkolić i wesprzeć kandydatki do pełnienia funkcji politycznych i jest przekonany, że taka polityka może zostać wzmocniona dzięki współpracy z europejskimi partiami politycznymi zapewniającymi istotną i wzajemną wymianę doświadczeń i opinii;
31. z zadowoleniem przyjmuje propozycję powołania Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia w tureckim parlamencie, z pełnią władzy ustawodawczej, kładzie nacisk na przyjęcie niezbędnego ustawodawstwa najszybciej jak to możliwe i zaprasza niniejszą Komisję do regularnego utrzymywania kontaktu z Komisją Praw Kobiet i Równouprawnienia Parlamentu Europejskiego;
32. wzywa parlament turecki do zapewnienia obecności parlamentarzystek także w delegacji do Wspólnej Komisji Parlamentarnej UE i Turcji;
33. ponawia swoje wezwanie władz tureckich w związku ze wskaźnikiem analfabetyzmu kobiet do zwiększenia wysiłków dla zapewnienia prawa kobiet do edukacji i zapewnienia aby kobiety, które napotykały trudności w dostępie do edukacji wynikające z ich kręgu rodzinnego, społecznego lub kulturowego, były w pełni informowane o ich prawach; sugeruje rządowi tureckiemu zagwarantowanie prawa do edukacji na poziomie podstawowym i średnim, zwiększenie środków pomocy finansowej dla rodziców, zwłaszcza na obszarach wiejskich lub najmniej uprzywilejowanych, tak aby zachęcić ich do wysyłania dzieci, a szczególnie dziewcząt, do szkoły;
34. wzywa rząd turecki do podjęcia niezbędnych kroków, zwłaszcza w regionach wiejskich lub najmniej uprzywilejowanych, dla zwalczania analfabetyzmu szczególnie poprzez organizowanie kampanii informacyjnych i podkreślających znaczenie edukacji i jej możliwy wkład w gospodarkę i społeczeństwo, ze szczególnym naciskiem na edukację dziewcząt;
35. uważa, że promowanie systemu edukacyjnego uwzględniające różnice płci oraz obowiązkowego w nim udziału uczennic i studentek, których rodziny żyją na obszarach peryferyjnych, polepszy standardy społeczne i skłoni społeczeństwo do otwartego podejścia w kwestii społeczno-kulturowej tożsamości płci; dlatego też zachęca do procesu uwrażliwienia edukacji w tym względzie na przykład poprzez zmianę materiałów edukacyjnych zgodnie z art. 5 CEDAW i wzywa rząd do zapewnienia, aby zarówno chłopcy, jak i dziewczynki otrzymali informacje dotyczące praw kobiet i równości płci;
36. żąda od Komisji i rządu tureckiego przeprowadzenia kampanii informacyjnych (telewizja, radio) na temat znaczenia respektowania praw kobiet i korzystnego wpływu, jakie ono wywiera na życie społeczne i zawodowe;
37. podkreśla, że Turcja musi w pełni przestrzegać dorobku wspólnotowego w zakresie równości płci, równości szans i równego traktowania mężczyzn i kobiet w życiu zawodowym i na rynku pracy oraz musi poprawić dostęp kobiet do rynku pracy i szkolenia zawodowego, między innymi poprzez zwalczanie dyskryminacji i zapewnienie pogodzenia życia rodzinnego z zawodowym;
38. zachęca rząd turecki do przedstawienia danych na temat stanu przestrzegania praw kobiet zatrudnionych w przedsiębiorstwach rodzinnych, w rolnictwie lub pracujących nielegalnie;
39. zachęca rząd turecki do promowania wymian szkolnych, pomiędzy stowarzyszeniami i innych wymian pomiędzy młodzieżą europejską a turecką obu płci;

(¹) <http://www1.umn.edu/humanrts/euro/z31prot12.html>.

Środa 6 lipiec 2005

40. wzywa Komisję i rząd turecki do dalszego opracowywania i wspierania projektów promujących pracę kobiet i ich zatrudnienie, w tym projektów stworzonych przez organizacje pozarządowe i wzywa rząd turecki do wdrażania krajowych planów działania dotyczących zatrudnienia kobiet zgodnie z praktyką wypracowaną przez Państwa Członkowskie;
41. wzywa związki zawodowe i innych partnerów społecznych w Unii Europejskiej i w Turcji do współpracy przy zwiększaniu udziału kobiet w tureckim rynku pracy oraz na pozycjach decyzyjnych;
42. podkreśla swój zamiar ścisłego monitorowania sytuacji kobiet w Turcji, corocznego sporządzania raportów w tym zakresie za pośrednictwem parlamentarnej Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia i zaleca Komisji uczynienie tego samego;
43. wzywa Komisję do systematycznego i całościowego objęcia w swoim pierwszym sprawozdaniu dla Rady Europejskiej w grudniu 2005 r. dotyczącym tempa przeprowadzania reform, które określi również postęp negocjacji, postępu uczynionego do tej pory w zmienianiu i wdrażaniu ustawodawstwa promującego prawa kobiet;
44. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, rządów Państw Członkowskich oraz Komisji, Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy oraz rządowi i parlamentowi tureckiemu;

P6_TA(2005)0288**UE/Irak — podstawy zaangażowania****Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie projektu ramowego zaangażowania się Unii Europejskiej na rzecz odbudowy Iraku (2004/2168(INI))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie ramowego projektu zaangażowania Unii Europejskiej na rzecz odbudowy Iraku COM(2004)0417,
- uwzględniając wspólne pismo Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej w sprawie Średniookresowej Strategii UE w Iraku, D(2004)10111, z dnia 9 czerwca 2004 r.,
- uwzględniając dokument Komisji w sprawie Programu Pomocy dla Iraku na rok 2005, PE/2005/401,
- uwzględniając Notę Rady Unii Europejskiej w sprawie zintegrowanej misji Unii Europejskiej mającej na celu zaprowadzenie praworządności w Iraku, (6405/3/05 — REV 3), z dnia 21 lutego 2005 r.,
- uwzględniając wnioski Rady Europejskiej z posiedzeń w Brukseli (17 lutego 2003 r.) i Salonikach (19 i 20 czerwca 2003 r.) oraz deklarację greckiej prezydencji (Ateny, 16 kwietnia 2003 r.),
- uwzględniając wnioski Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 25 kwietnia 2005 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 1483 (2003), 1500 (2003), 1511 (2003) i 1546 (2004),
- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje z dnia 16 maja 2002 r. w sprawie sytuacji w Iraku w jedenaście lat po wojnie w Zatoce Perskiej⁽¹⁾, z dnia 30 stycznia 2003 r.⁽²⁾ oraz 16 września 2004 r.⁽³⁾ w sprawie sytuacji w Iraku, a także swoje zalecenie dla Rady z dnia 24 września 2003 r. w sprawie sytuacji w Iraku⁽⁴⁾ i decyzję 2004/155/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2003 r. w sprawie zastosowania instrumentu elastyczności na rzecz przywrócenia porządku i odbudowy Iraku zgodnie z punktem 24 Porozumienia Międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r.⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 E z 31.7.2003, str. 499.

⁽²⁾ Dz.U. C 39 E z 13.2.2004, str. 67.

⁽³⁾ Dz.U. C 140 E z 9.6.2005, str. 157.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, str. 226.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 54 z 23.2.2004, str. 1.